

Fogaras története

A tatárok által kipusztított magyarság helyébe a 13. századtól román telepesek költöztek. Várát 1310 körül Kán László erdélyi vajda építtette. A 14. században a havasalföldi fejedelmek birtoka lett, de 1464-ben Hunyadi Mátyás kivette a kezükből, és Geréb Jánosnak, a későbbi erdélyi vajdának adta. A 14. század végétől a fogarasi birtok gazdája gyakran változott; a 15. század végén és a 16. század elején Corvin János birtoka volt. Az ő 1505-ben bekövetkezett halála után II. Ulászló Bornemisza Jánosnak adományozta, utóbb a Majláth családnak lett.

1540-ben Török Bálint ostromolta, majd a török. 1588-tól az erdélyi fejedelmek feleségének birtoka. 1599-ben Vitéz Mihály havasalföldi vajda foglalta el, és feleségének adományozta. Miután 1600. szeptember 18-án az erdélyi sereg győzelmet aratott Mihály felett, és kiűzték az országból, a fogarasi várat Csáky István országos főkapitány kapta meg. 1605-ben a közeledő Bocskai hírére a vár német őrsége fellázadt, és feladták a várat. 1623-ban Bethlen Gábor átalakította a várat, majd 1626-ban második feleségének, Brandenburgi Katalinnak adományozta. Ő 1630-ban eladta a fejedelemmé választott I. Rákóczi Györgynek, aki feleségének, Lorántffy Zsuzsannának engedte át. A fejedelemszöny 1657-ben román nyelvű iskolát alapított „Isten dicsőségére és az oláh nemzetnek épületekre.”

1661-ben Kücsük Mehmed pasa vezetésével a törökök foglalták el. 1675. április 28-án itt kötötték meg a fogarasi szerződést, melyben a lengyel és a francia király a kurucok megsegítésére vállalt kötelezettséget, a szerződést a törökellenes háború miatt nem hajtották végre. 1685. február 22-én az itteni országgyűlésen emeltek hűtlenségi vádat Thököly Imre ellen, és döntöttek birtokainak elkobzásáról. A kurucok eredménytelenül ostromolták. Itt írták alá 1688. május 9-én az erdélyi rendek képviselői a fogarasi deklarációt, amelyben I. Lipót császár és utódja, I. József oltalma alá helyezték Erdélyt, és az 1691-es fogarasi országgyűlésen hirdették ki a Diploma Leopoldinumot. A 18. században a fogarasi uradalmat egy ideig a görög katolikus püspökség, utóbb a szász univerzitás kapta meg. 1782-ben II. József császár lefoglalta a szász nemzet vagyonát, és a fogarasi uradalmat haszonbérbe adta nekik. 1784-ben az újonnan alakított három erdélyi kerület egyike Fogaras székhellyel működött.

1852-ben a várost a szebeni kerülethez csatolták. 1878-ban Fogaras vármegye székhelye lett. 1898-ban nyílt meg a főgimnázium.

Forrás: <https://hu.wikipedia.org/wiki/Fogaras>